

WÕTA ja LOE!

№ 9. — XI aastakäik.

Kas on Piibel Jumala Sõna?

Rõigist neist raamatust, mis maailmas leidub, väidab ainult üks endas sisaldavat Jumala ofseid ilmutusi endast, rääkides meile Tema ja Tema mõtteist meie suhtes. Kui Piibel julgeb väita nii suuri asju enesest, siis väärib see raamat juba tähelepanu. Seepärast ajumegi raamatu juurde, millel on nii eriskummalised nõuded, kuid selle juures jälgime Francis Baconi eeskujul: meie ei asu selle juurde midagi sellest heaks kiitma või eitama, vaid kaaludes ja mõeldes.

Aga et käituda dieki nii Piibli kui ka enda suhtes, peame lugema selle terwelt läbi. Nagu kohtunik ei või teha otsust, kui ta on kuulnud, vaid pool arustlevast loost, nii ei või ka meie seda teha, vaid peame kohtuniku kombel sõrdlema tunnistajate väiteid, peame kaaluma ja mõtlema iga sõna juures, ofsidest sügawalt selle peidetuid wäärtusi. On parem süweneda, kui kiita heaks Piibli sõnad, fundes ainult nende pinnalist tähendust. Piibli suurus nõuab seda, et ohwerdame Sõna uurimisele tarwisminewat aega. Piibel sisaldab ju kuuskümmend kuus raamatut, mis on kirjutatud wähemalt 40 eri autori poolt, kelledest mõned on olnud haritud, mõned mitteharitud,

ningad ja mõned jälle talupojad. (Euroopas). Kuna raamatu loojaks on nii erisugused inimesed. Raamat on sündinud 1600 aasta wälkel ja nii laugel teineteisest. Kui on Babilon (Aasias) Roomast siis wotaks, et Piibli kirjades leidub ebakõlalisi ja risti wastukäiwaid wäiteid, kuid awastatakse wastupidist ja nimelt, et kogu teos on nii terwikuline ja ühflane, et iga autori oja täiendab teisi. Pikkamööda selgus mulle 2. Peetr. 1, 21 jalmi tõde ja muud tõenäolist seletust üldse nähtawasti pole leitud, lugesin sealt, et „Pühast Waimust juhitud on inimesed rääkinud, mida nad on Jumalalt saanud.“ Ust sellesse tõendusse kaswas, kui lugesin Wana Seaduse ennustusi, mis üksseis järel on täitunud, ja pealegi täht-täheft sadade aastate pärast. Selge näide sellest on Jes. 53. peatükk, mis nii täpselt, üksikasjadeni kujutab Kristuse surma üle seitsme saja aasta warem, kui Tema risti löödi. Minule näis niiwiiši, et nende teele, kes Piiblis kahklefid, terkisid suuremad raskused kui nendele, kes seda uskusid. Ma pidin olema õiglane enesele ja tunnustama, et olla õiglane enesele ja tunnustama, et olla weel ebaukslik, see tähendas hulljulget mängu. Ning ma paa-

Jesin usus kaugemale: „Ujun, et see raamat on Elawa Jumala Sõna. Ükski teine seletus selle kohta ei rahuldaks.“

Agas mõnikord küsitakse, kas ei ole just harilikult õppinud mehed jumalajalgajad ja ebausklikud? Wastuseks laenan Samuel Rinnasi, filosoofia doktori ja kuningliku täheteadlaste seltsi liikme järgmised sõnad: „Kuigi on olemas mõned üksikud kõrgesti haritud ja süwenenud uurijad, kes ei tunnusta kirjutuste ustavust ega siis veel kõiki õpetlasi ei kuulu sellesse koolkonda. Ja kinnitan, et kahtlewate loodusteadlaste hulka kuulub vähem osa, ning ühthlasi on olnud ja on igas teaduseharus kõrgemaid õpetlasi, kes on tõsised usklikud.“

Maa tekkimisõpetuse, geoloogia alal, millist teadust mõeldi muu-

dest rohkem sõidawat Jumala Sõna wastu, just sealt leiame edukate uurijate hulgast nimesid nagu: Dean Buckland, Hugh Miller, Dr. Pye Smith, Roderick Murchison, Sir John W. Dawson — kes kõik on ka tõsised usklikud.

Oleks mainida veel palju nimesid ja võiks kirjutada küllalt seft kõitwaid asju, „aga need on kirjutatud, et teie usuksite, et Jeesus on Kristus, Jumala Poeg, ja et teil usu läbi oleks elu Tema nime sees“ — Joh. 20, 31.

Olen weendunud, et Piibel räägib tõtt, et Jeesus Kristus oli ja on Jumala Poeg; usun, et Ta wabatahtlikult tuli ja et Jumal nii armastas sind ja mind, et Ta wabal tahtel saatis Teda kannatama kõiki minu ja sinu pattude hukkawaid tagajärgi, et meie neist wabaneksime.

R. A. Laidlow.

Mina olen see.

Hollandis, mitte kaugel Amsterdamist, oli ühel peremehel Julane. See oli omapärane mees: ta föötas, kui tahtis, ja kui ei meeldinud, ei teinud midagi. Sellele lihtsaks oli ta suur wanduja, omas fugewad rusikad, mida said fundaneed, kes juhtusid temaga wastu-ollu minema. Nii kartis teda igaüks.

Ühel suwepäewal saatis peremees ta wantriga linna, et seal müütada midagi. Ohtul tuli mees küll tagasi, kuid oli nii imelik, hoopis teistsugune, kui muidu, nii et peremees imestas ja mõtles, mis küll Julasega on juhtunud. Järgmisel hommikul läks ta kohe tööle,

ei haukunud wastu ega nurisenud millegi üle ning tegi oma töö suure hoolega. Ikka enam imestas peremees, kuid mõtles, et see ajutise nähtena peagi mööda läheb. Julane oli aga päewad läbi kui muudetud mees, ühtegi nurjatut sõna ei tulnud enam üle ta huult ja tööd tegi ta haruldase sõnakuelikkuse ja hoolega.

Viimaks ei suutnud peremees enam oma uudishimu taltsutada, waid küsis, miks Julane nii muutunud on? Sellele ei wastanud Julane midagi, waid oli wait kui kala.

Lõpuks selgus peremehele asi. Sel päewal, kui Julane linnas

käis, oli peetud pidulikku misjonifoosolekut. Sinna oli tema ka sattunud. Kui misjonär oli kirjeldanud pagana südame seisukorda ja neid patte, mis ühe pagana südames elavad, siis oli ta ahastuses hüüdnud: „Mina olen just samasugune!“ ja wälja joosnud. Patti oli Jumala sõna walguses falle ilmunud ja diefi walujaks muutunud. See ajas teda Issandale abi jaama ja nõnda mõiski ta läbi elada suur muudatust oma elus, milline forkas ta pere-

mehele ja kõigile teistele silma.

On nii palju inimesi, kes on endaga wäga rahul ja armawad, et kõik on korras, sest et nad pole näinud endid Jumala waimu walguses. Kui suur on kohkumine, kui me endid näeme aga Jumala peeglis. See seal ongi just tõeline pilt meie sifemiseft inimeseft, nagu teda Jumal näeb. Ei seda juuda peifta uhke riiefusega. Südameroojust mõib kaotada ainult Jeesuse weri.

Miks Jumal lõi inimesele patustuswõimaluse?

Selle küsimuse üle peab imestama. Miks Jumal siis näitaks ei joonista kõwerat ja sirget joont, wõi ei loo üht asja pigimustaks ja walgeks samal ajal? Kui inimene kord juba on waba olemus, kellele on mõistus antud, et walida diefi, siis kõlab eelmainitud küsimus täpsemalt sõnastatuna nii: miks Jumal ei loonud inimesest juutelisefks diefi walima ja siiski wõimefaks diefi walima?

Kui mul oleks wõimef hüpnoosiks, mõiksin panna oma faks pokateft uneskäijate hüpnoofilise oluforda, rööwides neilt wõime wabalt walida. Kui siis ütleksin: „Istuge neil toolidel, kuni tulen“ — „fõuste ja jõoge,“ — „lõpetage jõomine,“ — „andke mulle hea suudlus,“ — siis langeksid fundetud käed mu kaela ümber ja passiwised huuled puudutaksid mu suud. Nad fäidaksid siis küll wiikamata ja fäielikult kõiki mu soowe, aga kas see rahuldaks mind? Ei, sugugi mitte!

Tahan omada poegi, kellel on

waba fahe, ja seepärast wõiwad olla sõnakuulmatudki, aga kes omaft tahtmiseft waliwad mu kätude fäitmise, kuna need lähtuwad minu armastuseft neisse ja autakse nende oma faksuks; samuti ei wõi ma kujutleda, et Jumal, kes ise on istufanud niisuguse soowi minu ja sinu südamesse, lepiks ise wähemaga.

Ei, Jumalal pole waja nukusid, kes hüppaksid soowitud suunda, fuhu iganes neid nõõrist tõmmates juhifakse ning ei ta ei hooli automaafinimesefst, kes mafinifult ning kindlasti fäidawad ta tahtmist, nagu rändfähed, mis fiirlewad laofuses. Jumalat ei rahulda miski muu, kui meie südame wabatahtlik wastuarmastus ning meie wabatahtlik otsus rännata neil teil, mis Temale meeldiwad ja on Talle auks; kuigi on enesest mõista selge, et seejama õigus wabatahtlikult foimida awab meile wõimaluse waadata Temast möõda ja häbistada Teda, kui see on meie kuri fahe.

R. A. Laidlow.

Laulud.

Viisil: Nüüd on see päev ju lõppenud. P. 18.

Sa oma sõnas tõotad: Ei lüfka wälja ma Reid, kes mu juurde tulewad; — See maksab mulle ka.

Sa jurid ristis minu eest, Täit lunastust mull' tõid, Ma usun seda südamest, Et sa mind päästa wõid.

T. k. lisa 1.

Maailma wara, ilu ja hüüd, Kõik paljaks pühmeteks arwan ma nüüd, Ilm ja sa väius hukka kõik lä'eb, Jeesus, mu pärli, mul iga-weff jääb. .:.

Jeesus, mu Pääfja, peigmees ja wend, Terwelt su omaks nüüd annan ma end, Ehi mind ja, mu päite ja filp, Et wõiksin väiesi olla su pilf. .:.

T. k. 153.

Uksnes sinu juurde fulen Armu osjima, Kõlwatu ja nõder olen, Ustma õpeta.

Koor: Jeesus, Jeesus, Sind nüüd palun ma, Siis kui teistel' armu annad, Anna mulle ka!

Kõige kallim hinge wara Oled sina mull', Sinust ma ei lahku ära, Südanf annan sull'.

Viisil: Ligemal Jumal, Sull.

Pulmad on walmistud, Siin on weel maad! Lauad on kaetud, Siin on weel maad! Kuule, oh pafune? Mii hüüab Jeesuke! Tule nüüd rufusti! Siin on weel maad.

Tule, kui tunned end, Must roojane! Ta wõtab wasfu sind Weel lahkesti; Su käest ei päriigi Ta hinda koguni, Tule, oh waewane, Siin on weel maad!

Vastutav toimetaja ja väljaandja Peeter Sink. „Võta ja loe“ hind á 2 senti, 10 tükki — 15 s. Ilmub 1 kord kuus. Maksab aastas 30 s. poolaastas 20 s., välismaale 60 s. aastas. Tellige, levitage ja paluge! Toetusi traktaat-misjoni hääks ja kaastõid saata toimetajale Päikese 5—7, Tallinn. Tel. 446-22.

Posti jooksev arve Nr. 353.

„Külvaja“ tr., Rataskaevu 6

Ilmus 31. mail 1940. aastal.